

VARGA MELINDA

Ősz, hosszú mondat

*Kövéz esők költöznek a térre,
úgy tűnik, ma szakadatlan zuhogni fog,
csak az eső, csak az eső, csak az eső,
mint egy hosszú, monoton mondat,
amely elég egy nagyregényre,
újabb és újabb páras bővítmények lakják
be az üres lapokat,
lapszélékre körmöl valamit a koroméj.*

*Ha már a varjak is elúsztak a tájról, csak a köddel
és benzingőzzel kevert lég lepheti meg a várost.
Nagykabátod ujjába mar a nyurga
éjszakák fekete foga.*

*Folyton a térre gondolsz,
ódon utcáival és homlokzataival
századelős nosztalgiát kölcsönöz
ennek a versnek.*

*Ez a páras, lila októbertévi délután megtanít
magadra varrni a nyáriasan lenge
pillanateget,
amelyre csak azért emlékezel,
hogy ne lásd, hogyan kúszik nyakad
köré a csönd,
rákönyököl a gondolatokra,
és végül csak üveges tekintet marad
a téglapiros szemhéjak alól semmibe révülő
merev, fénytelen nézés, végtelen látóhatár.*

VARGA MELINDA költő,
újságíró (1984, Gyergyó-
szentmiklós). A Babeş-
Bolyai Tudományegye-
tem újságírás szakán
szerzett diplomát. Jelen-
leg Kolozsvárott él, az
Irodalmi Jelen munkatársa. Legutóbbi kötete:
Ürezüst (Irodalmi Jelen
Könyvek, Arad, 2013).

Valami ég

Valami ég
a szív alatt
mint őszi tarló
lángra kap
a sárgára
aszott fűszál
felégeti a rétet
fekete földdé
s lángra kap
lángra kap
benned az erdő
vágyaid fák
törzsükre tetovál
a hajnal
valami szépet
biztos arannyal
bordó kagylója
bomlik
csak bomlik
vörös tűzimák
mantráznak benned
vágyaid vágyaid a fák
elégnek
messze-messze van ide
a tenger
nincs mi kioltsa
csak nézed
ahogy
égnek
szenesednek
menetelsz lassan
együtt a napokkal
az idő korlátján
esők balettja
hallod hogy kopog
az ereszen az óra

*figyeled
várod
hogy kihajnalodjon
belőled minden hiátus
a hűvös éj
huzatot vont
a mára
alszanak benned
tüzek és lázak
valami ég a bőr alatt
talán úgy hívják
bánat
nagy tűz van
tövig égnek
az álmok
színes hamu száll
egészen az égig
és remegsz és fázol
és félelem a bundád*

ezüstpor

*esőálló sminket keverek ki az éjből
ezüstport hintek minden ébredésre
hogy reggelente használható legyenek
jól beállítható félmosoly üljön az arcon
kivasalt tekintet
ami nem árulkodik semmiről*

drapp molypillangók

*A csend puhára főtt húsát
drapp molypillangók
tépik apró cafatokra
ilyenek is csak a te szekrényedben
lakhatnak
bekapcsolod a tévét
hogy ne halld
az apró foszlányok
végjátékát
már csak félóránként
riadsz fel
a takarót gyakran
kell cserélni
savanyú lesz
a rémálmok párlatától
félelmeid fekete leve
csurog homlokodon
ez is egyfajta megtisztulás*